

عنوان مقاله:

اثربخشی طرح واره درمانی بر نشخوار فکری، احساس تنهایی عاطفی اجتماعی و سلامت عمومی زنان مطلقه

محل انتشار:

فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، دوره 21، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

منصوره نیکوگفتار - استادیار گروه روان شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

علیرضا سنگانی - گروه روان شناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف تعیین اثربخشی طرح واره درمانی بر نشخوار فکری، احساس تنهایی عاطفی اجتماعی و سلامت عمومی زنان مطلقه انجام شده است. روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل بود. از بین زنان مطلقه مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهر ساری ۴۰ نفر به روش در دسترس انتخاب و در دو گروه آزمایش و کنترل به روش تصادفی گمارش شدند و به مقیاس احساس تنهایی اجتماعی و عاطفی بزرگسالان (۲۰۰۴)، پرسشنامه سلامت عمومی (۱۹۷۲)؛ مقیاس نشخوار فکری نولن هوکسما و مارو (۱۹۹۱) در پیش آزمون و پس آزمون پاسخ دادند. گروه آزمایشی بر اساس پروتکل طرح واره درمانی یانگ، کلسکو و ویشیر (۲۰۰۳) طی ده جلسه مورد آموزش قرار گرفتند. نتایج یافته ها با استفاده از تجزیه و تحلیل کوواریانس چند متغیره نشان داد که طرح واره درمانی به طور معنی داری باعث ارتقای سلامت عمومی و کاهش نشخوار فکری و احساس تنهایی زنان مطلقه می شود و اضطراب (P=۰۰۲)، اختلال در کارکردهای اجتماعی (P=۰۰۱)، افسردگی (P=۰۳۹)، پاسخ های نشخواری (P=۰۰۰)، پاسخ های منحرف کننده حواس (P=۰۰۰)، تنهایی رمانتیک (۰/۰)، تنهایی خانوادگی (P=۰۳۵) و تنهایی اجتماعی (P=۰۰۷) در گروه آزمایش که مداخله را دریافت کرده بودند متفاوت از گروه کنترل متفاوت بود. پیشنهاد می شود مشاوران و درمانگران برای بازتوانی زنان پس از طلاق در جهت افزایش سلامت عمومی، کاهش نشخوار فکری و روابط اجتماعی تسهیل یافته تر از قواعد طرح واره درمانی استفاده نمایند.

کلمات کلیدی:

طرح واره درمانی، سلامت عمومی، نشخوار فکری، احساس تنهایی، زنان مطلقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1221474>

